RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 75.482 van 29 juli 1998
in de zaak A. 60.973/X-4378.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. DE RUYTTER,
kantoor houdende te BERCHEM,
Generaal Lemanstraat 52

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 21 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 9 september 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij hem de erkenning van de hoedanigheid van van vluchteling wordt geweigerd, hem bij aangetekende brief van 28 september 1994 ter kennis gebracht;

Gezien het verzoekschrift dat voormelde verzoeker op 21 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten, hem op 25 oktober 1994 ter kennis gebracht;

Gelet op het arrest nr. 54.556 van 13 juli 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DE RUYTTER, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van XXX nationaliteit, komt op 12 september 1991 in België aan en vraagt op 17 september 1991 de status van vluchteling aan.

1.2. Deze aanvraag wordt op 16 mei 1994 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

1.3. Verzoeker tekent tegen deze weigeringsbeslissing op 29 mei 1994 beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.4. Bij gezamenlijke beslissing van de eerste voorzitters wordt de behandeling van het beroep aan de Nederlandse kamers toegewezen.

1.5. Met een aangetekende brief van 12 juli 1994, gezonden aan de in het beroepschrift gekozen woonplaats, wordt verzoeker opgeroepen om op de zitting van 9 september 1994 te verschijnen. Dit schrijven wordt door de posterijen op 14 juli 1994 aan de Vaste Beroepscommissie terugbezorgd met de mededeling dat de zending niet aan de geadresseerde kon worden besteld omdat deze vertrokken is zonder enig adres na te laten.

1.6. Op de zitting van 9 september 1994 verschijnt verzoeker niet.

1.7. Dezelfde dag neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de in het eerste verzoekschrift aangevochten beslissing, waarbij het beroep ontvankelijk, maar ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens wordt geweigerd.

Deze beslissing steunt op volgende redengeving :

> "Overwegende dat noch appellant, noch een advocaat voor hem, ter zitting verschijnt;
> Overwegende dat appellant op regelmatige wijze werd opgeroepen op de door hem in zijn verzoekschrift gekozen woonplaats;

Overwegende dat van appellant geen verhoor kon worden afgenomen, zodat de in het verzoekschrift vermelde feiten niet kunnen worden getoetst;

Overwegende dat het dossier geen elementen bevat die de beslissing van de Commissaris-generaal kunnen hervormen;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie zich na onderzoek aansluit bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal en diens motieven tot de hare maakt".

1.8. Op 25 oktober 1994 krijgt verzoeker het bevel het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 24 november 1994 te verlaten. Dit bevel wordt in het tweede verzoekschrift bestreden. Het is gemotiveerd als volgt :

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn (wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2°) werd niet erkend als vluchteling. (K.B. van 8 oktober 1981 - Art. 77)";

2. Over de gegrondheid van het eerste beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel in het eerste verzoekschrift doet gelden dat de bestreden beslissing van de Vaste Beroepscommissie is genomen met schending van de rechten van de verdediging doordat hij geen oproeping heeft ontvangen om ter zitting te verschijnen zodat hij niet de gelegenheid heeft gehad om zijn verweermiddelen uiteen te zetten en het bestreden bevel dat op die beslissing is gesteund bijgevolg eveneens onrechtmatig is; dat hij daarbij nader betoogt dat de oproeping op de door hem in zijn verzoekschrift gekozen woonplaats, -M. laan 17, 2600 BERCHEM- gebeurde op 12 juli 1994, dit is op een ogenblik waarop hij reeds verhuisd was naar het adres V. straat 12 te 2140 BORGERHOUT, dat hij deze oproeping dan ook niet heeft ontvangen en hij evenmin een oproeping heeft ontvangen op zijn nieuw adres te BORGERHOUT, adres dat nochtans aan de Vaste Beroepscommissie bekend was, gezien dit in de bestreden

beslissing als gekozen woonplaats wordt vermeld en aangezien de bestreden beslissing er hem werd betekend;

2.1.2. Overwegende dat met een bericht gedateerd 29 juli 1994, dat op de Vaste Beroepscommissie op 26 augustus 1994 -d.i. vóór de zitting en vóór de sluiting der debatten- is binnengekomen, verzoeker verklaarde de gekozen woonplaats over te brengen naar het adres V. straat 12, 2140 BORGERHOUT (stuk 7 dossier Vaste Beroepscommissie); dat de Vaste Beroepscommissie met dit bericht ten dele rekening heeft gehouden; dat de vermelding van de nieuw gekozen woonplaats in haar beslissing en de betekening van haar uitspraak aan dit adres daarvan getuigt; dat anderzijds ze het echter niet nodig heeft geacht een nieuw oproepingsbericht aan het nieuw adres te versturen omdat betrokkene al was opgeroepen op de door hem in het beroepschrift gekozen woonplaats; dat deze oproepingsbrief echter door de posterijen was terugbezorgd omdat betrokkene op het opgegeven adres niet kon worden bereikt (zie stuk 5ter dossier Vaste Beroepscommissie); dat het dienvolgens de Vaste Beroepscommissie toekwam verzoeker op zijn nieuw adres op te roepen; dat de Vaste Beroepscommissie de beginselen van behoorlijke rechtspleging heeft geschonden toen ze aannam dat de oproeping aan het in het beroepschrift gekozen woonplaats volstond, terwijl zij ervan op de hoogte was dat de postdiensten verzoeker aldaar niet meer hadden kunnen bereiken en verzoeker haar ruim vóór de sluiting der debatten van de verandering van gekozen woonplaats had verwittigd; dat het niet verschijnen ter terechtzitting voorts een determinerende invloed op de bestreden beslissing heeft gehad; dat het middel gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel in het eerste verzoekschrift aanvoert dat de Vaste Beroepscommissie de op haar als administratief

rechtscollege rustende motiveringsplicht heeft geschonden doordat ze enkel de motivering van de Commissaris-generaal tot de hare heeft gemaakt zonder te antwoorden op de argumenten die ter weerlegging van de motieven van de Commissaris-generaal naar voren werden gebracht noch aan te geven waarom met deze argumenten geen rekening werd gehouden;

2.2.2. Overwegende dat de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal gesteund is op een aantal tegenstrijdigheden in verzoekers verhaal die de geloofwaardigheid ervan zouden ondermijnen; dat verzoeker in zijn beroepschrift de beweerde tegenstrijdigheden in zijn verhaal omstandig één voor één heeft pogen te weerleggen; dat de Vaste Beroepscommissie zich echter bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal aansluit en diens motieven tot de hare maakt, zonder ook maar enigszins in te gaan op verzoekers argumenten met betrekking tot de tegenstrijdigheden die door de Commissaris-generaal in aanmerking werden genomen; dat uit haar beslissing zelfs niet kan worden afgeleid of de Vaste Beroepscommissie deze argumentatie onder ogen heeft genomen; dat aldus de Vaste Beroepscommissie haar beslissing niet genoegzaam met redenen heeft omkleed en deze aldus schending inhoudt van de in het middel aangevoerde motiveringsplicht, onder meer verwoord in artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat ook het tweede middel gegrond is; dat de met het eerste verzoekschrift bestreden beslissing bijgevolg moet worden vernietigd;

3. Over de gegrondheid van het tweede beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker doet gelden dat het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten onwettig is omdat het genomen is in uitvoering van de voormelde beslissing van de Vaste Beroepscommissie die zelf door onwettigheid is aangetast;

3.2. Overwegende dat bij huidig arrest de beslissing van de Vaste Beroepscommissie wordt vernietigd; dat daaruit volgt dat het doorslaggevende motief waarop het bestreden bevel is gesteund, vervalt; dat immers na de vernietiging van de beslissing van de Vaste Beroepscommissie verzoeker opnieuw als kandidaat vluchteling moet worden beschouwd; dat bijgevolg ook het bevel vernietigd moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 9 september 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij XXX de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt, in zoverre zij het beroep betreft tegen de beslissing van 16 mei 1994 van de Commissaris-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen, verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

Vernietigd wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, aan XXX op 25 oktober 1994 ter kennis gebracht.

Artikel 5.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juli 1900 achtennegentig, door :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. VERBIEST.**